

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل

پیاده سازی	تصحیح و ویرایش اولیه	ذکر مأخذ	ویرایش نهایی

نزول جبرئیل بر حضرت زهرا علیها السلام

شروع بحثم را اختصاص می‌دهم به برجسته‌ترین کرامت حضرت زهرا علیها السلام که کرامتی بسیار عظیم و بی‌نظیر است و آن نزول ملک مقرب الهی جبرئیل روح الامین حامل وحی الهی به حضرت زهرا در ایام بعد از رحلت پدر بزرگوارشان تا شهادت خود حضرت علیها السلام و این مسئله‌ی بسیار عظیم و عجیبی است که عقل ما اصلاً به آن راه پیدا نمی‌کند، جبرئیل علیه السلام ملک بسیار عظیمی است و در وحی ایشان بر همه‌ی انبیاء نازل نمی‌شدند وحی را به بسیاری از انبیاء کارمندان و مأموران ایشان می‌رساندند مثل مسئله‌ی توفی که در قرآن به آن اشاره شده همه‌ی انسان‌ها را حضرت عزرائیل علیه السلام این ملک گرامی و خوش‌یمن الهی - که متأسفانه خیلی به این ملک جفا می‌شود- قبض روح نمی‌کند، ملک بسیار خوش‌یمنی است، ملکی است که پرده‌ی حجله را کنار می‌زند و امکان دیدار یار و هم آغوشی با محبوب را فراهم می‌کند خیلی خوش‌یمن است منتها از آن جایی که سلیقه‌ی بشر یک جایش کج است اینجا هم از ملک بسیار خوش‌یمن و مبارک الهی تصویر بسیار مهیب ترسناکی ترسیم کرده و هر وقت یاد عزرائیل علیه السلام می‌کند می‌لرزد در حالی که اگر معنای درستی از مرگ شود آن وقت معلوم می‌شود که عزرائیل موجود مبارکی است، انسان عارفی که در آرزو و حسرت لقاء الهی است این ملک مقرب است که می‌آید و امکان دیدار را فراهم می‌کند و از حجاب عالم طبیعت پرده را کنار می‌زند و امکان دیدار فراهم می‌کند و روایت داریم که وقتی مؤمن را به خاک می‌سپارند به او ندا داده می‌شود بخواب! همانند خوابیدن عروس. پس اگر بگوئیم عزرائیل مؤمنین را به حجله‌گاه می‌برد خیلی چیز عجیبی نیست، قبر حجله‌گاه وصال محبوب است بنابراین ملکی که واسطه‌ی چنین امر مبارکی است ملک بسیار میمون و مبارکی است و باید او را دوست داشت و با او رفیق بود تا اینکه او هم با ما رفاقت کند. قرآن کریم می‌گوید: همه‌ی انسان‌ها را خود حضرت عزرائیل علیه السلام قبض روح نمی‌کند **الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ**^۱ ملائکه آنها را قبض روح می‌کنند. برخی از افراد را خود حضرت عزرائیل علیه السلام برای قبض روحشان می‌آید مثل اینکه یک وزیر یک مقام عالی‌رتبه یک مهمانی در تشکیلات خودش می‌دهد و عده‌ای مهمان دعوت می‌کند طبیعتاً یک عده کارمند و خدمتگزار هستند که به مهمان‌ها خیر

۱- سوره‌ی نحل، آیات ۲۸ و ۳۲.

مقدم می‌گویند و آنها را به سرچایشان راهنمایی می‌کنند و از آنها پذیرایی به عمل می‌آورند اما یک سری مهمان‌های برجسته‌ای هستند که آن مهمان عالی مقام را خود دعوت کننده‌ی اصلی به استقبالشان می‌رود خیر مقدم به آنها می‌گوید و خودش از آنها پذیرایی می‌کند حالا قضیه‌ی قبض روح هم این‌گونه است همه‌ی افراد خودشان آن قدر شأن ندارند که خود حضرت عزرائیل علیه السلام مستقیماً قبض روحشان کند بلکه بسیاری را همان ملکه‌ی که تحت امر ایشانند قبض روح می‌کنند حال عین این داستان در مسئله نزول وحی هم هست و حضرت جبرئیل علیه السلام هم بر همه‌ی انبیاء الهی وحی نمی‌رساند. ملکه‌ی تحت امر ایشان وحی را برایشان می‌برند این انبیاء برجسته و عظامند که خود جبرئیل علیه السلام حامل وحی برای آنها می‌شود حالا از این توضیحی که دادم مشخص می‌شود که بعد از ختم نبوت و بسته شدن طومار وحی ببینید فاطمه زهرا علیها السلام چه عظمتی دارند، این زن زبده‌ی هستی این موجود یگانه‌ی عالم وجود که جبرئیل علیه السلام بعد از ختم نبوت و وحی بر ایشان نازل می‌شود و او را دلداری و تسلا می‌دهد در فقدان پدر بزرگوارشان علیه السلام و مصائبی که بر او وارد شد و اخبار و اطلاعاتی را از جانب خدای متعال بر او نازل می‌کند این مقام بسیار عظیم و شامخی است که شاید بتوان گفت: یکی از بزرگترین کرامات حضرت زهرا علیها السلام است.

۱- قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ إِنَّ فَاطِمَةَ مَكَثَتْ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ خَمْسَةَ وَ سَبْعِينَ يَوْمًا: امام صادق علیه السلام فرمودند: فاطمه علیها السلام بعد از رحلت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم هفتاد و پنج روز در این عالم توقف کردند و كَانَ دَخَلَهَا حُزْنٌ شَدِيدٌ عَلَى أَبِيهَا وَ كَانَ جَبْرَائِيلُ يَأْتِيهَا وَ يُطَيِّبُ نَفْسَهَا وَ يُخْبِرُهَا عَنْ أَبِيهَا وَ مَكَانِهِ فِي الْجَنَّةِ وَ يُخْبِرُهَا مَا يَكُونُ بَعْدَهَا فِي ذُرِّيَّتِهَا وَ كَانَ عَلِيُّ يَكْتُبُ ذَلِكَ: ^۱ و در اثر رحلت پدرشان صلی الله علیه و آله و سلم حزن و اندوه شدیدی برایشان وارد شد و جبرئیل علیه السلام (در این زمان) خدمت فاطمه زهرا علیها السلام می‌آمدند و به او روحیه می‌داد و خوشحالش می‌کرد و از جایگاه پدرش به او خبر می‌داد و خبر آنچه کرد و رابطه با ذریه‌ی فاطمه علیها السلام تا روز قیامت رخ خواهد داد را برایشان می‌آورد.

۲- سَأَلَ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ اللَّهُ بَعْضُ أَصْحَابِنَا عَنِ الْجَفْرِ: بعضی از شیعیان از امام صادق علیه السلام در مورد علم جفر سؤال کردند فقال: هو جلد تور مملوء علماً فرمودند: جفر کتابی است که از جنس پوست گاو است و مملو از علوم و دانش‌هاست قَالَ لَهُ فَأَلْجَمِعُهُ قَالَ تِلْكَ صَحِيفَةٌ طُولُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فِي عَرْضِ الْأَدِيمِ مِثْلُ فَخْدِ الْفَالَجِ: به امام صادق علیه السلام عرض کردند: پس جامعه چیست؟ فرمودند: جامعه صحیفه‌ای است که طولش هفتاد ذراع است و به عرض چرم دباغی شده‌ای که مثل ران شتر است فِيهَا كُلُّ مَا يَخْتِاجُ النَّاسُ إِلَيْهِ: همه‌ی آن چیزهایی که مردم از احکام الهی به آن محتاجند در این کتاب است وَ لَيْسَ مِنْ قَضِيَّةٍ إِلَّا وَ هِيَ

۱- مجلسی، بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۵۶.

فِيهَا حَتَّى أَرَشُ الْخَدَشِ وَ هِيَ حَكْمِي نِيَسْت مَغْر اِيْنِكِه دَر دَاخِل اِيْن كِتَاب وَجُود دَارِد حَتَّى دِيَه اِي كِه دَر مَقَابِل خِرَاشَانْدَن پُوسْت يِك اِنْسَان بِه عَدَه ي يِك مُؤْمَن قَرَار مِي گِيْرِد (يَعْنِي تَا جَزْئِي تَرِيْن مَسْأَلِ هِم دَر اِيْن كِتَاب اسْت) قَالَ فَمُصْحَفُ فَاطِمَةَ؟ قَالَ فَسَكَتَ طَوِيلاً: سَوَال كِنْدِه پَر سِيْد كِه مِصْحَفِ فَاطِمَه ؑ چِيَسْت؟ حَضْرَت دَر بَرَابَر اِيْن سَوَال سَكُوتِي طُولَانِي كَرْدَنْد ثُمَّ قَالَ اِنَّكُمْ لَتَبْحَثُونَ عَمَّا تُرِيدُونَ وَ عَمَّا لَا تُرِيدُونَ اِنَّ فَاطِمَةَ مَكَّتَتْ بَعْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَمْسَةً وَ سَبْعِيْنَ يَوْمًا وَ كَانَ دَخَلَهَا حُزْنٌ شَدِيْدٌ عَلٰى اَبِيْهَا وَ كَانَ جَبْرِئِلُ يَأْتِيْهَا فَيُحْسِنُ عَزَاءَهَا عَلٰى اَبِيْهَا وَ يُطَيِّبُ نَفْسَهَا وَ يُخْبِرُهَا عَنْ اَبِيْهَا وَ مَكَانِهِ وَ يُخْبِرُهَا بِمَا يَكُوْنُ بَعْدَهَا فِي ذُرِّيَّتِهَا وَ كَانَ عَلِيٌّ يَكْتُبُ ذٰلِكَ: حَضْرَت ؑ فرمودند: شَمَا هَر چِه مِي خَوَاهِيْد مِي گوئيْد! (بَقِيَه ي جَمْلَه شَبِيَه حَدِيْث قَبْلِي اسْت) فَهَذَا مُصْحَفُ فَاطِمَةَ: اِيْن مِصْحَفِ فَاطِمَه ؑ اسْت.